

---

programma

---

8 concerten

concert

1		9 oktober	1981
2		13 november	1981
3		11 december	1981
4		8 januari	1982
5		12 februari	1982
6		12 maart	1982
7		2 april	1982
8		14 mei	1982

vara studio

1105
Promenos

Promenos

VRIJDAG 9 OKTOBER 1981

20.05 - + 21.55 uur	STUDIO I OMROEP ORKEST olv. KENNETH MONTGOMERY mmv. SJEF DOUWES, klarinet von Weber/Elgar	pag. 3
20.15 - + 21.00 uur	STUDIO II NEDERLANDS STRIJKTRIO Lorenziti/Schubert/ Dohnanyi/Koetsier	pag. 7
21.15 - + 22.00 uur	FOYER Griekse Volksmuziek	pag. 9
22.00 - + 22.45 uur	STUDIO I ENSEMBLE "H" Antoniou Oosterveld	pag. 11

U WORDT VRIENDELIJK VERZOCHT TIJDIG PLAATS TE NEMEN IN DE ZAAL VAN UW KEUZE. IN- EN UITLOPEN TIJDENS HET MUSICEREN IS, TERWILLE VAN DE CONCENTRATIE VAN UITVOERENDEN EN LUISTERAARS, NIET TOEGESTAAN.

ALLE CONCERTEN ZIJN ZONDER PAUZE.

DEZE PROMENOS IS GEORGANISEERD IN SAMENWERKING MET DE GRIEKSE RADIO EN WORDT RECHTSTREEKS UITGEZONDEN IN SPANJE EN NEDERLAND (HILV.IV).

LATERE UITZENDINGEN VINDEN o.a. PLAATS IN ZWITSERLAND, CYPRUS, PORTUGAL, BELGIË, ENGELAND, DUITSLAND, DE VERENIGDE STATEN VAN AMERIKA en GRIEKENLAND;

Promenos

VRIJDAG 9 OCTOBER 1981
STUDIO I
AANVANG: 20.05 uur

OMROEP ORKEST

Dirigent : Kenneth Montgomery
Solist : Sjef Douwes - klarinet

1. Carl Maria von Weber
(1786-1826) - CONCERTINO voor klarinet
en orkest op. 26
Introdactie - adagio ma non troppo
Thema en variaties

2. Edward Elgar
(1857-1934) - SYMPHONIE I in A♭ gr.t. op.55
a. Andante nobilmente e semplice
allegro appassionato
b. Allegro molto
c. Adagio
d. Lento - allegro

Het OMROEP ORKEST: Het repertoire van het Omroeporkest - één der vijf NDS-orkesten en opgericht in 1945 - omvat niet alleen symfonische muziek, maar bij voorbeeld ook opera's en balletmuziek. Mede daarom is de taak van het orkest zeer gevarieerd, naast het geven van studio concerten en het maken van radio opnames - waarbij ook zowel de meer onbekende als de Nederlandse muziek veel aandacht krijgen - treedt het orkest in 's lands grote steden op in door omroepverenigingen en andere orkesten en instellingen georganiseerde concerten en in de produkties van de Nederlandse Opera Stichting.

Ook verleent het orkest uiteraard zijn medewerking aan TV-produkties. Het verzorgde o.a. vele Nederlandse première's van opera's, meestal in concertante uitvoeringen.

Voor de rest van dit seizoen staan voor het Omroep Orkest o.a. nog een drieweekse toernee naar West-Duitsland, Zwitserland en Oostenrijk en de medewerking aan een coproduktie van het Nederlands Danstheater en de NDS-TV in het kader van het Holland Festival op het programma;

Promenos

Deze productie zal t.z.t. ook op de radio te beluisteren zijn en zal in Italië worden herhaald.

Van 1949 tot 1971 was Henk Spruit chef-dirigent en van 1976 tot 1980 Kenneth Montgomery. Sinds 1980 treedt Edward Downes in deze functie op. Eerste concertmeester Willy Busch gaat eind dit jaar met pensioen en wordt opgevolgd door Joan Berkhener.

De Ierse dirigent KENNETH MONTGOMERY werd in 1943 in Belfast geboren. Hij studeerde aan het Royal College of Music in Londen, waar hij een aantal prijzen behaalde, o.m. beurzen voor studies bij Celibidache in Siena (1963) en bij Hans Schmidt-Isserstedt in Hamburg (1965). Na zijn studietijd werd Montgomery opgenomen in de staf van de Glyndebourne Opera. In 1967 volgde zijn benoeming tot dirigent bij de Sadler's Wells Opera, de huidige "English National Opera". In 1970 werd Montgomery artistiek leider van de Bournemouth Sinfonietta en dirigent van het Bournemouth Symphony Orchestra. In datzelfde jaar maakte hij zijn debuut in Nederland met een productie van Cavalli's "L'Ormindo" bij de Nederlandse Opera Stichting. Herhalingen volgden gedurende het Holland Festival 1972. Ook leidde Montgomery dat jaar een productie van Richard Strauss' "Ariadne auf Naxos". In 1974 werd Montgomery benoemd tot artistiek leider van de Glyndebourne Touring Opera. Van 1976 tot 1980 was hij vaste dirigent van het Omroep Orkest, waarna hij werd benoemd in dezelfde functie bij het Groot Omroepkoor.

SJEF DOWES werd in 1943 te Tilburg geboren. Hij bezocht aldaar het Brabant's conservatorium waar Jos D'hondt zijn leraar was. Na de prijs van uitnemendheid behaald te hebben volgde hij nog interpretatielessen bij Jack Brymer in Londen. Geruime tijd was hij werkzaam als eerste klarinettist bij het Radio Filharmonisch Orkest, welke functie hij thans in Rotterdam vervult.

Als kamermuzikspeler maakte hij deel uit van o.a. het Arditiokwintet en het Nederlands Blazersensemble. Hij werkt regelmatig samen met het Orlando kwartet en in ad hoc kamermuziekcombinaties. Als solist trad hij op o.a. met de volgende dirigenten: Ernest Bour, Hans Vonk, Jean Fournet en Walter Weller. Dowes is tevens hoofdvakleraar klarinet en kamermuziek aan het Koninklijk Conservatorium in Den Haag.

Promenos

CARL MARIA VON WEBER (1786-1826) - CONCERTINO voor klarinet op.26

Met dit in 1811 - in 2 weken tijds - geschreven concertino voor zijn vriend, de klarinetvirtuoos van de Münchner Hofkapelle, Heinrich Bärmann, had Weber zo'n succes dat hij overladen werd met verzoeken voor solo-concerten, o.a. van de Beierse Keurvorst en diverse orkestleden van diezelfde Hofkapelle.

De klarinet als solo-instrument had al sinds de tweede helft van de 18e eeuw de aandacht getrokken van de "Mannheimer Schule" -componisten. En vooral Mozart, daartoe geïnspireerd door zijn vriend Anton Stadler, had het instrument in veel van zijn composities (soloconcerten, kamermuziek, divertimenti en operas) een voorname rol toebedacht.

De vele mogelijkheden die het instrument bood, qua toonbereik, toon-differentiatie en klankkarakter, brachten Weber waarschijnlijk op het idee van de originele vorm die hij aan dit werk gegeven heeft, waarvoor de talloze virtuoze stukken uit die tijd volgens het model: introductie, thema en variaties als uitgangspunt dienden.

Een inleidend Adagio ma non troppo, overgaande in een Andante-thema, gevolgd door variaties die hoe langer hoe meer een eigen karakter gaan vertonen. Het thema en de eerste 2 variaties behouden het rustige Andante-tempo, de derde variatie is geconcipteerd als een langzaam middendeel, onmiddellijk gevolgd door een snelle en brillante finale. Een mengvorm van een instrumentaal concertstuk en een virtuoze opera-aria, waarop ook het beperkte aandeel van het orkest wijst.

EDWARD ELGAR (1857-1934) - SYMFONIE Nr.1 in As op.55

Dit werk, in 1907-08 geschreven, had onmiddellijk enorm succes. Bij de eerste uitvoering onder leiding van een van de beroemdste dirigenten uit die tijd, Hans Richter - aan wie het werk ook is opgedragen - moest de componist al na het Adagio op het podium komen voor een ovationeel applaus. De symfonie werd in datzelfde jaar nog een kleine honderd keer gespeeld over heel Europa.

Het openingsthema (Andante - nobilmente e semplice) in houtblazers (zonder hobo's) en altviolen boven een lopende bas - meer hymne dan mars m.i. - wordt onmiddellijk fortissimo door het hele orkest herhaald en fungeert als een soort motto, of betar nog als een thematische kiemcel, waarvan alle verder optredende thema's zijn afgeleid. Dit thema staat in As, de toonsoort die pas aan het einde van het eerste deel, de coda, weer op zal treden. Daartussen ontwikkelt zich het Allegro met de bekende hoofdvorm (Expositie - Doorwerking - Reprise) in de toonsoort D waarbij het motto in verkorte vorm juist voor de Doorwerking en de Reprise in nieuwe orkestrale belichting verschijnt.

Promenos

Opzienbarend is het tweede deel, een Allegro molto in de vorm van een Scherzo met trio in D, dat via een ingenieus vertragende Coda bijna ongemerkt overgaat in het Adagio, eveneens in D en ongetwijfeld het hoogtepunt van de hele symfonie. Niet alleen de perfecte stemmingsovergang maar ook de identiteit van het toonmateriaal - de eerste 23 tonen van de beide hoofdthema's zijn volstrekt identiek - in beide delen is een hoogst originele inventie die pas door Schönberg een tiental jaren later in zijn twaalftoonsmethode zal worden gesystematiseerd.

Het laatste, vierde deel begint met een Lento waarin de sfeer van het Adagio nog even vastgehouden wordt en het motto van de hele symfonie opduikt, gevolgd door een Allegro dat in zijn ontwikkeling bruusk onderbroken wordt door het motto, waarna een Reprise van het Allegro volgt, dat uitmondt in een Coda waarin het motto-thema de hoofdrol speelt.

Er zijn nog vele interessante aspecten op te merken aan dit werk: Om te beginnen de vele, ingenieuze metrische- en intervalverwantschappen van de diverse thema's, de originele toonsoortbehandeling of de inventieve symfonische tekstuur. Maar misschien meer nog de rijke orkestratie, waarbij vooral de uiterst geraffineerde schrijfwijze voor de strijkers opvalt met als hoogtepunt de ongehoorde resonantie en differentiatie die hij bereikt in het Adagio. Maar ook de opbouw van de climaxen van het koper in het eerste en laatste deel zijn een studie waard.

Niettegenstaande dit technisch raffinement verliest Elgars muziek nooit haar spontane kwaliteiten. Het is bekentenismuziek, anders en minder autobiografisch dan Mahler of Sibelius: dromerig, exuberant, intiem, joviaal, wanhopig en zelfbewust.

In zijn eigen woorden: 'There is no programme beyond a wide experience of human life with a great charity (love) and a massive hope in the future'.

E.V.

VRIJDAG 9 OCTOBER 1981
STUDIO II
AANVANG: 20.15

NEDERLANDS STRIJKTRIO, bestaande uit:

GERARD HETTEMA - viool
GERRIT OLDEMAN - altviool
MICHEL ROCHE - cello

- Joseph Antoine Lorenziti (1740-1789) - TRIO CONCERTANTE Nr.3, G gr.t.
. Allegro
. Rondo (allegretto) con variazione
- Franz Schubert (1797-1828) - STRIJKTRIO Nr.1, Bes gr.t. (D 471)
. Allegro
- Ernö Dohnányi (1877-1960) - SERENADE in C gr.t. op.10
. Allegro
. Romance (adagio non troppo quasi andante)
. Scherzo
. Thema con variazioni
. Rondo (finale)
- Jan Koetsier (1911-) - SERENADE 1977
. Allegro
. Allegretto rustico
. Andantino grazioso
. Vivace sempre pianissimo
. Allegro molto
. Adagio allegro assai

Promenos

Het NEDERLANDS STRIJKTRIO is voortgekomen uit het Nederlands Strijkkwintet. Na de dood van Nap de Klein, de primarius van het kwartet, zijn de overige leden verder gegaan als Nederlands Strijktrio.

Gerard Hettema werd in 1941 in Leeuwarden geboren. Hij studeerde bij Herman Krebbers in Amsterdam onder wiens leiding hij in 1966 de Prix d'excellence behaalde. Van 1963-1969 was hij achtereenvolgens de violist in het Concertgebouw Orkest, concertmeester van het Züricher Kammerorchester en concertmeester van het Südwestfunk Orkest te Baden-Baden. Sinds 1969 is hij de concertmeester van het Rotterdams Philharmonisch Orkest.

Gerrit Oldeman werd in 1943 in Zeist geboren en studeerde aan het Brabants conservatorium, waar hij in 1971 zijn Prix d'excellence behaalde. Met onderbreking van twee seizoenen (1968-1970) toen hij verbonden was aan het Nederlands Kamerorkest, maakt hij sedert 1965 deel uit van het Rotterdams Philharmonisch Orkest, vanaf 1970 als solo-altist.

Michel Roche werd in 1936 in St. Etienne (Frankrijk) geboren. Hij studeerde aanvankelijk in Parijs en later in Amsterdam bij Carel van Leeuwen Boonkamp, waar hij in 1965 de Prix d'excellence behaalde. Michel Roche maakte deel uit van het Nederlands Kamerorkest en het Radio Filharmonisch Orkest. Sinds 1964 is hij solocellist van het Rotterdams Philharmonisch Orkest.

Promenos

VRIJDAG 9 OCTOBER 1981
FOYER
AANVANG: 21.15 uur

VOLKSMUZIEK UIT GRIEKENLAND. Dank zij de samenwerking met de Griekse Omroep en in het bijzonder Mevrouw Helen Karaindrou is de NOS-radio in staat een aantal authentieke volkszangers en instrumentalisten uit verschillende delen van Griekenland te presenteren.

De Griekse volksmuziek kent evenals die van andere Balkanlanden (Turkije, Bulgarije, Joegoslavië) een grote stilistische verscheidenheid. Invloede zowel vanuit het Nabije Oosten als vanuit Europa hebben daarbij een rol gespeeld. Alleen al de diversiteit aan voorkomende instrumenten is in dit verband illustratief. Het is daarom ook onmogelijk een adequaat beeld te geven van de rijkdom van de Griekse folklore: het totale repertoire noch de verscheidenheid aan instrumenten is volledig geïnventariseerd. Daarbij gevoegd de individuele vrijheden die de musici zich bij de uitvoering kunnen permitteren en men begrijpt hoe ontoereikend een toelichting noodgedwongen moet zijn.

Opvallende kenmerken van de Griekse volksmuziek zijn behalve de typerende instrumenten, de gebruikte toonscala's, waarin men sporen vindt van de oude Griekse modi (waarop de middeleeuwse muziektheoretici zich weer baseerden bij hun indeling van de kerktoonladders), chromatiek en diatoniek. Intervallen en intonatie wijken nogal eens af van onze Westeuropese gelijkzwevende temperatuur, speciaal bij de veelvuldig toegepaste versieringen. Ook de verscheidenheid aan maatsoorten, vrijwel altijd 2 of 3-delig of een combinatie daarvan - verdienen in dit verband vermelding. Een veelvuldig voorkomende maatsoort is bijv. de 7/8 als 2+2+3 of in andere volgorde.

De liederen worden in het algemeen in twee categorieën verdeeld: Dansliederen en liederen waarbij niet gedanst wordt d.w.z. voornamelijk tafelen straatliederen waarvan de teksten betrekking hebben op historische gebeurtenissen of toepasselijke feesten.

Helaas wordt de Griekse volksmuziek tegenwoordig bedreigd door de trek van het platteland naar de grote steden en daarmee door het verval van de lokale tradities waarbij gezongen, gedanst en gemusiceerd wordt.

Een treffend voorbeeld is de zangeres YOTA VEI (een ontdekking van Helen Karaindrou, die haar als hulp in een kapsalon te Athene aantroef), afkomstig uit Roemeli, een bergachtig gedeelte, waar de bevolking voornamelijk van schapen- en geitenhoeden leeft.

een co-productie
van ons uit
en muziekcentrum
vredenburg

Promenos

De naam Roemeli, land van de Romei (=Grieken) werd door de Turken gegeven aan het centrale gedeelte van Griekenland, grofweg gezegd tussen de Aegeïsche zee en de Dorische zee. Thessalia in het Noorden en de Peloponnesus in het Zuiden.

YOTA VEI beschikt over een uitgebreid liederen repertoire dat zich niet beperkt tot haar geboortestreek. Hetzelfde geldt voor TASSIO CHALKIAS, die uit het tegen Albanië gelegen Epirus stamt, maar een grote bekendheid als klarinettist over geheel Griekenland geniet.

MATHIOS BALABANIS, toumbeleki (een kleine trom) en

IANNIS SOULIS, die de 'outi' (een soort Middeleeuwse gitaar, verwant aan de Oosterse 'Ud' en de Westerse luit) bespeelt zijn afkomstig uit Klein Azië, het huidige Turkije, hetgeen onmiskenbaar tot uitdrukking komt in de benadering van toonrangschiikking, ritme en metrum.

KOSTAS MOUNDAKIS uit Creta, zingt en begeleidt zichzelf op de daar veelvuldig voorkomende 3-snarige lyra, bespeeld met strijkstok, een van de oudste instrumenten, voor zover bekend:

Creta is het grootste en meest zuidelijk gelegen Griekse eiland met een van de rijkste muzikale tradities die ook nu nog levensvatbaarheid tonen. Vooral de combinatie van lyra met laouto en viool komt veelvuldig voor waarbij ook door een van de instrumentalisten gezongen wordt. Voornaamste metrum is 2/4 maar ook 3/4 en 7/4 wordt aangetroffen.

ARISTIDE MOSHOS, tenslotte, is evenals Yota Vei, afkomstig uit Roumeli en zal de santour, een trapeze-vormige cither met 2 hamertjes bespelen.

Alle musici - het is misschien overbodig te zeggen - zijn auto-didact en hebben in hun specialiteit een uitzonderlijk hoog, professioneel niveau bereikt. Het is niet ongebruikelijk dat zij een repertoire van soms wel meer dan 1000 items paraat hebben.

E.V.

Promenos

VRIJDAG 9 OCTOBER 1981

STUDIO I

AANVANG: 22.00 uur

ENSEMBLE 'M' ingeleid door TON HARTSUIKER
Dirigent: Otto Ketting

Theodore Antoniou
(1935-)

- FLUXUS II, Concerto for Piano
& (Chamber) Orchestra (1975)

Ernst Oosterveld
(1951-)

- TRANSITIONS for 13 instrumentalists
(1980)

Het ENSEMBLE "M" is voortgekomen uit een groep musici, die Ton Hartsuiker om zich heen verzamelde voor een serie eigentijdse kamermuziek in het Amsterdamse concertgebouw in het seizoen 1972-73. David Porcelijn werd van meet af aan als dirigent bij het ensemble betrokken en voert samen met Ton Hartsuiker de artistieke leiding. De bezetting van "M" is mobiel en kan variëren van 6 tot ruim 20 musici. Het merendeel der musici bestaat uit leden van het Rotterdams Philharmonisch Orkest en het Residentie Orkest, aangevuld met musici uit de radio-orkesten en een enkele free-lancer. Het ensemble zoekt bij voorkeur een directe samenwerking met de eigentijdse componist. Het gaf vele premières van voor "M" geschreven composities van Nederlandse componisten (Otto Ketting, Theo Loevendie, Klaas de Vries, Wim Laman, Peter-Jan Wagemans, David Porcelijn e.a.) en werkte samen met Iannis Xenakis, Luciano Berio, Peter Maxwell-Davies, Earle Brown, Per Nørgaard, Klaus Huber en Andr as Sz ll sy. Het ensemble heeft opnamen gemaakt van Theo Loevendie's "De Nachtegaal", waarvan binnenkort een grammofoonplaat uitgebracht zal worden door Donemus. Ensemble "M" houdt ervan om op zijn programma's eigentijdse muziek te verbinden met 'klassieke' werken uit het repertoire van de twintigste eeuw. "M" trad al meerdere malen op in het kader van de Promenos concerten.

Promenos

THEODORE ANTONIOU uit zich in zijn composities in een seriële compositietechniek, die hij echter ondogmatisch toepast. Zijn schrijfwijze kenmerkt zich in bijzondere mate door een muzikanteske fantasie, waarbij vooral nieuwe speelmannieren op traditionele instrumenten een belangrijke rol spelen. Die voorkeur komt ook in "FLUXUS II" duidelijk te voorschijn, in alle instrumenten, maar bovenal in de pianopartij; op sommige plaatsen in de partituur wordt de piano geprepareerd (gewoonlijk door een boek of andere materialen op de snaren te plaatsen) en naast de toepassing van traditionele technieken wordt het instrument ook in het interieur bespeeld (aantokkeling, bestrijking of afdemping van de snaren).

"FLUXUS II" is op verzoek van Henri Lazaroï geschreven voor pianist Richard Bunker. De titel betekent: vloeien, vloeiend-zijn, als bij de getijden; voortdurend veranderen, overgang, beweging; gemis aan zekerheid, doel of richting; onstabielheid; het samenkomen, fusie. De componist geeft aan, dat zijn werk niets te maken heeft met de Fluxus-beweging, een parallel van de 'happenings' uit de vijftiger jaren. Hij probeerde een werk te schrijven, waarin de vorm verschijnt als een continue verandering. Die 'continuïteit' heeft niet het karakter van 'ontwikkeling' als in de traditionele muzikale vormen, maar dat van een constante, natuurlijke beweging van elementen. Elementen, die uit voorafgaande ontstaan en op hun beurt het leven geven aan volgende.

"FLUXUS II" is een concert voor piano en (kamer)orkest; de bezetting van de strijkers kan eventueel vermenigvuldigd worden. Vaak vormen "ritmische reeksen" de basis voor Antoniou's compositorische materiaal; het beeld van zijn partituren wijst dan sterk naar de variabele metrieke. Ook dat aspect verschijnt vanuit "FLUXUS II", samen met de tegenhanger van de seriële precisie: de aleatoriek, waarbij vrijheid in speelwijze en vormgeving voor de uitvoerders essentieel is. De tegenstelling tussen strikte vastgelegdheid en uitvoeringsvrijheid wordt mooi geïllustreerd in de pianopartij via een midden in het werk voorkomende solocaden en het slot van het stuk. De cadens kent een versnellings- en vertragingimpuls, die gelijk op gaat met een systematische, precies uitgeschreven metrische verkleining en vergroting: het slot van "FLUXUS II" is geheel proportioneel genoteerd.

ERNST OOSTERVELD is in 1951 geboren en heeft gestudeerd aan het Rotterdams Conservatorium. Zijn compositie-leraren waren daar David Porcellijn (korte tijd), Theo Loevendie en Klaas de Vries. Oosterveld zegt tijdens die Rotterdamse jaren ook veel gehad te hebben aan de aanwijzingen van Klaus Huber en Per Nørgaard, die enige tijd een gastdocentschap vervulden.

In februari van 1981 behaalde Ernst Oosterveld de Prijs voor Compositie. Tot zijn werken behoren "Rotations" voor slagwerk-ensemble (binnenkort op een plaat van de Stichting "Golf"), een voor Harry Sparnaay geschreven stuk voor basklarinet en 8 instrumenten en een grootse compositie voor 2 pianisten, 2 slagwerkers en orkest, tot stand gekomen in contact met pianist Geoffrey Madge en bedoeld voor uitvoering door het Rotterdams Philharmonisch Orkest in het volgend seizoen.

"TRANSITIONS" is in 1980 ontstaan en kreeg een eerste uitvoering door het "Ensemble M" op 10 mei van dit jaar in de Rotterdamse DOELEN. Het is een stuk voor 13 instrumentalisten (strijkkwintet, blaaskwintet, trombone, piano en slagwerk), waarin het gaat om overgangen ('transitions') van horizontaal naar vertikaal. Na een piano-intro vindt een opbouw plaats vanuit 72 losse tonen, een aaneenschakeling van 'all-intervalreeksen', waarop het hele stuk verder gebaseerd is. Er vindt een verticaliseringsproces plaats: van tweestemmigheid groeit het stuk systematisch naar 25-stemmigheid. Die uitbreiding van stemmen is gekoppeld aan bepaalde instrumentale combinaties: piano, viool + hoorn, hobo + klarinet + fagot etc. etc.

Vanaf de tienstemmigheid trapt men muzikale herhalingen aan, waarbij van andere registers gebruik wordt gemaakt. Het stuk eindigt statisch als een liggend akkoord, komt tot stilstand, verzandt.

T.H.

Promenos

De volgende PROMENOS-manifestaties zullen in het seizoen 1981/82 in de studio's van de VARA, Heuvellaan 33 te Hilversum plaatsvinden op onderstaande data:

- 13 november 81 - Co-productie met de Poolse Omroep
o.a. Omroep Orkest en Groot Omroep Koor onder leiding van Edward Downes met medewerking van o.a. Erik Berchot en het Milanow Kwartet.
Werken van Vermeulen, Chopin (Andante spianato en Polonaise) en Szymanofsky (Symfonie nr 3)
- 11 december 81 - Co-productie met de CBC, Canada
o.a. Promenade Orkest onder leiding van Leo Driehuys met medewerking van Ricky Turofsky en Wout Oosterkamp: 'Il segreto di Susanna' van Wolff-Ferari,
Radio Filharmonisch Orkest onder leiding van Lukas Vis met 'Abschied' van Reinbert de Leeuw en 'Hymn to Night' van Murray Schafer
- 8 januari 82 - Co-productie met de Spaanse Omroep
o.a. Radio Filharmonisch Orkest onder leiding van Garcia Navarro, met medewerking van Isabel Garcisanz, Evelio Esteve, Jard van Nes, Lieuwe Visser Ramon Contreras, Gabriel Moreno, Carmelo Martinez, Maria Oldenhuis en Robert Teipe in "La Vida Breve" van Manuel de Falla
- 12 februari 82 - Co-productie met de Deense Omroep
o.a. Radio Filharmonisch Orkest onder leiding van Okko Kamu met medewerking van Arnaldo Cohen, piano.
Werken van Hans Henkemans, Bela Bartok (Rhapsodie) en Paul Hindemith (Mathis der Maler).

Promenos

- 12 maart 1982 - Co-productie met de Omroep van de DDR
o.a. Radio Filharmonisch Orkest onder leiding van Jan Stulen met medewerking van koor en de hoornsolisten Hans Dullaert, Pieter Gouderjaan, Jeroen Vermeulen en Inan Soeteman.
Werken van Dresden (Dansflitsen), Schumann (Konzertstück) en Charles Ives
- 2 april 1982 - Co-productie met de Oostenrijkse Omroep
o.a. Promenade Orkest onder leiding van Hans Vonk met medewerking van Ernesto Bitetti, gitaar.
Werken van Copland, Villa-Lobos en Bizet.
Het Radio Kamer Orkest onder leiding van Ernest Bour met medewerking van het Omroep Kamerkoor: 'Lamento Pacis' van Ton de Leeuw en 'Concertino' van Thomas Pernes
- 14 mei 1982 - Co-productie met de Joegoslavische Omroep
o.a. Radio Kamer Orkest onder leiding van Jerzy Maksymiuk met medewerking van Maurits Bosman, viool en Zoltan Benyacs, altviool.
Werken van Pieter Hellendael, Mozart en Jean Sibelius (Pelléas et Mélisande)

Deze programma's worden aangevuld met jazz, volksmuziek, kamermuziek en hedendaags repertoire, in te leiden door Ton Hartsuiker

Toegangsprijzen:

Abonnement voor de serie f 25,--
Losse kaarten f 5,--

U kunt een abonnement voor deze serie bestellen via gronummer 3316 ten name van PROMENOS, HILVERSUM

